

Контрольна робота
з предмету «Захист Вітчизни»
на тему «Ручні осколкові гранати:
призначення, будова, прийоми метання»

Виконав учень 10-А класу
КЗ «Нікольська ЗОШ №1» Тупчієнко Борис
Військовий керівник А.В. Полторацький

Ручні осколкові гранати: призначення, будова, прийоми метання.

Призначення і бойові властивості гранат

Ручні осколкові гранати призначені для ураження осколками живої сили противника у ближньому бою (під час атаки, в окопах, сховищах, населених пунктах, лісі, горах). Залежно від дальності розлітання осколків гранати діляться на наступальні та оборонні.

Будова ручної осколкової гранати РГД-5 Ручна осколкова наступальна граната РГД-5 складається з таких частин: корпус із трубкою для запалу, розривний заряд, запал. Корпус складається з двох частин - верхньої і нижньої. Верхня частина складається із зовнішньої оболонки (її називають ковпаком) і вкладиша ковпака. До верхньої частини корпусу за допомогою манжети прикріплюється трубка запалу, яка герметизує розривний заряд у корпусі.

Щоб запобігти забрудненню трубки при зберіганні, в неї вгвинчується пластмасова пробка. При підготовці гранати до кидка замість пробки в трубку вгвинчується запал. Нижня частина, корпусу складається із зовнішньої оболонки (її називають піддоном) і вкладиша піддона.

Розривний заряд заповнює корпус і служить для розриву гранати на осколки.

Будова ручної осколкової гранати Ф-1

Ручна осколкова оборонна граната Ф-1 призначена для ураження живої сили переважно в оборонному бою. Оскільки осколки розлітаються на значну відстань, кидати її можна тільки з укриття, ВМП, бронетранспортера.

Граната Ф-1 складається з корпусу, розривного заряду і запалу. Корпус гранати чавунний з повздовжніми і поперечними борозенками, по яких він звичайно і розривається на осколки. У верхній частині корпусу є нарізний отвір для вгвинчування запалу. При зберіганні, транспортуванні і перенесенні гранати у корпус вгвинчується пластмасова пробка.

УЗРГМ - уніфікований запал ручної гранати модернізований - призначається для вибуху розривного заряду гранат РГД-5 і Ф-1. Він складається з ударного механізму і власне запалу.

Ударний механізм служить для запалювання капсуля-запалювача. Він складається з трубки ударного механізму, з'єднувальної трубки, напрямної шайби, бойової пружини, ударника, шайби ударника, спускового важеля і запобіжної чеки з кільцем. Власне запал призначений для вибуху розривного заряду гранати. Він складається із втулки-уповільнювача, капсуля-запалювача, уповільнювача і капсуля-детонатора. Запали завжди мають бути у бойовому стані. Розбирати запали і перевіряти роботу ударного механізму категорично забороняється.

Будова ручної осколкової гранати РГН. Ручна граната наступальна РГН призначена для ураження живої сили противника при наступі. Граната РГН складається з верхньої і нижньої частин. До верхньої частини корпусу за допомогою манжети прикріплюється стакан для ударно-дистанційного запалу. Розривний заряд заповнює корпус і служить для його розриву на осколки. Радіус розльоту осколків до 25 м.

Будова ручної осколкової гранати РГО. Ручна граната оборонна РГО призначена для ураження живої сили противника переважно в оборонному бою. Граната РГО складається з таких частин: корпусу із стаканом для запалу, розривного заряду, ударно-дистанційного запалу.

Корпус складається з двох частин - верхньої і нижньої. Верхня частина складається із зовнішньої і внутрішньої напівсфер. До верхньої частини корпусу за допомогою манжети прикріплюється стакан для запалу. Нижня частина корпусу також складається із зовнішньої і внутрішньої напівсфер. Розривний заряд заповнює корпус і служить для його розриву на осколки, які уражають живу силу в радіусі до 200 м. При зберіганні гранати у стакан вгвинчується пластмасова пробка.

Ударно-дистанційний запал

При звільненні важеля під дією пружини ударник вдаряє жалом в капсуль-запалювач КВ-Н-1, який викликає запалювання піротехнічних сумішей і піротехнічної уповільнювальної суміші. Піротехнічні суміші швидко згоряють, і стопори під дією пружин переміщуються в бік заглушки, вивільняючи движок. Движок пересувається пружиною і подає капсуль-запалювач КВ-Н-1 під жало інерційного пристрою. При падінні на землю (при зустрічі з перепоною) вантаж долає опір пружини, і жало викликає спрацювання капсуля-запалювача КВ-Н-1, при цьому спрацьовує капсуль-детонатор Б-37 і відбувається вибух.

У випадку не спрацювання по перепоні після вигорання піротехнічних уповільнювальних сумішей через 3,2-4,2 с спрацьовує капсуль-детонатор Б-37, а потім капсуль-детонатор 7К1.

Поводження з гранатами

Гранати переносять у гранатних сумках. Запали тримають окремо від гранат, при цьому кожний запал загортають у папір або клоччя.

Гранати і запали потрібно періодично оглядати. На корпусі гранати, на трубках запалу і на самому запалі не повинно бути вм'ятин та іржі. Кінці запобіжної чеки мають бути розведені і без тріщин на загинах. Запалами, що мають тріщини і зелений наліт, користуватися не можна. Переносячи гранати, слід обережати їх від поштовхів, ударів, вогню, бруду, сирості. Підмочені та забруднені гранати і запали треба протерти й висушити під наглядом, командира. Не можна сушити гранати біля вогню.

Заряджати гранату (вставляти запал) дозволяється тільки перед її метанням.

Забороняється: розбирати бойові гранати й усувати в них несправності; переносити їх без сумок або за кільце запобіжної чеки; торкатися гранати, що не розірвалася після метання.

Прийоми метання ручних осколкових гранат

Метання гранати складається з підготовки до метання (зарядити гранату і зайняти вихідне положення) і самого метання. На навчальних заняттях з бойовими гранатами одягають металеву каску.

Гранату заряджають за командою "Підготувати гранати", а в бою, крім того, і самостійно.

Послідовність заряджання: дістати гранату із сумки лівою рукою, правою рукою зняти металевий ковпачок або вигвинтити пробку з трубки корпусу. Тримаючи в лівій руці гранату, правою рукою дістати з гнізда сумки і розгорнути запал. Вставити запал у центральну трубку і загвинтити його. Граната готова до метання.

Метання ручних осколкових гранат проводиться з різних положень: стоячи, з коліна, лежачи, а також у русі з БМП, танка, бронетранспортера і в пішому порядку (тільки наступальних гранат). Для метання гранати вибирається таке місце і займається таке положення, щоб можна було зробити кидок без перешкод, тобто щоб на шляху польоту гранати не було гілок дерев, високої трави, дротів тощо.

Гранату кидають за командою "Гранатою вогонь!", а в бою, крім того, і самотійно.

Послідовність метання:

- взяти гранату в праву руку і пальцями міцно натиснути на спусковий важіль;
- продовжуючи натискувати на спусковий важіль, лівою рукою стиснути (випрямити) кінці запобіжної чеки;
- утримуючи спусковий важіль у притисненому положенні, висмикнути запобіжну чеку, розмахнутись і кинути гранату в ціль (при метанні оборонної гранати одразу після кидка сховатись).

При метанні гранати стоячи з місця треба:

- стати обличчям до цілі, взяти гранату в праву, а зброю в ліву руку;
- висмикнути запобіжну чеку, правою ногою зробити крок назад, зігнувши її в коліні, і, повертаючи корпус праворуч, зробити замах гранатою по дузі вниз і назад;
- швидко випростуючи праву ногу і повертаючись грудьми до цілі, кинути гранату, проносячи її над плечем і випускаючи з додатковим ривком кисті;
- вагу тіла в момент кидка перенести на ліву ногу, зброю енергійно відвести назад.

При метанні гранати з коліна треба прийняти положення для стрільби з коліна, утримуючи гранату правою рукою, а зброю - лівою; висмикнути запобіжну чеку, зробити замах гранатою, відхиляючи корпус назад і повертаючи його праворуч; трохи піднятись і кинути гранату, проносячи її над плечем і різко нахилиючись в кінці руху до лівої ноги.

При метанні гранати лежачи треба прийняти положення для стрільби лежачи, покласти зброю на землю і взяти гранату в праву руку. Лівою рукою висмикнути запобіжну чеку і, спираючись об землю, відштовхнутись від неї. Відсунувши праву ногу трохи назад, встати на ліве коліно (не зсовуючи його з місця) й одночасно провести замах. Випростуючи праву ногу, повертаючись грудьми до цілі і падаючи вперед, кинути гранату в ціль; взяти зброю і підготуватись до стрільби.

При метанні гранати в русі (кроком або бігом) треба, утримуючи гранату правою напівзігнутою рукою, а зброю - лівою, висмикнути запобіжну чеку. Під крок лівої ноги винести руку з гранатою вперед, назад і вниз; на другому кроці (правою ногою) рука продовжує рух по дузі вниз з одночасним повертанням корпуса праворуч; на третьому кроці, виставивши ліву ногу в напрямі до цілі на носок і зігнувши праву ногу в коліні, закінчити поворот корпуса і замах рукою. Використовуючи швидкість руху і вкладаючи у кидок послідовно силу ніг, корпуса і руки, кинути гранату, проносячи над плечем.

Для метання гранати з траншеї або окопу потрібно покласти зброю на бруствер, взяти гранату в праву руку і висмикнути запобіжну чеку; відставити (на скільки можна) праву ногу назад, прогинаючись у поясі і трохи згинаючи обидві ноги, відвести праву руку з гранатою назад; спираючись на ліву руку, різко випростатися; кинути гранату в ціль (мал.), після чого сховатись у траншеї (окопі).

У вікна і двері будинків, проломи у стінах, в амбразури (це вертикальні цілі) кидати гранату треба по траєкторії, яка наближається до прямої лінії. При цьому цілитися слід у верхній край цілі, оскільки до кінця свого польоту граната втрачає швидкість і поступово відхиляється вниз. Кидати можна стоячи, з коліна або з положення лежачи. Для ураження живої сили противника в окопі (траншеї) треба кидати гранату під кутом до горизонту приблизно 35-40 градусів, щоб вона падала по навісній траєкторії і менше перекочувалася через траншею і не відкочувалася вбік.

При метанні гранати спусковий важіль відходить убік під дією бойової пружини, яка передає енергію ударнику. Ударник своїм жалом наколює капсуль-запальник. Іскра від капсуля-запальника переходить на уповільнювач, запалює його і, пройшовши крізь нього, передається капсулю-детонатору, який підриває розривний заряд гранати. Корпус гранати розривається, осколки розлітаються у різні боки.

Тактична підготовка

Тактична підготовка є основою польової виучки особового складу підрозділів і частин, їй підпорядковано вивчення усіх інших предметів бойової підготовки. Вона об'єднує в єдиний комплекс знання, вміння та навички, здобуті особовим складом на заняттях з вогневої, технічної, інженерної, стройової і фізичної підготовки, з цивільної оборони та інших навчальних предметів. Критерієм тактичної підготовленості особового складу підрозділів і частин є перемога в бою.